

„GŁOS NARODU”

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr 124

Częstochowa, czwartek 29 maja 1947 roku.

Rok III.

Prezydent Truman proponuje wojskową współpracę obydwu Ameryk

WASZYNGTON (PAP). — Prezydent Truman wystosował do Izby Reprezentantów i do senatu orędzie, w którym wzywa do uchwalenia ustawy o „całkowitej współpracy wojskowej” pomiędzy Stanami Zjednoczonymi, krajami Ameryki Łacińskiej i Kanady. Ustawa taka upoważniłaby rząd do zawarcia z wymienionymi krajami porozumienia w sprawie: 1) wyszkolenia personelu wojskowego i morskiego przez instruktorów amerykańskich, 2) wszelkich napraw sprzętu wojennego oraz statków w danym kraju, 3) dostarczenia przez Stany Zjednoczone tym krajom wszelkiej broni i amuni-

cji, zgodnie z wojskowymi wymaganiami Stanów Zjednoczonych i interesami narodu amerykańskiego. Prezydent podkreślił w orędziu, że porozumienie w sprawie współpracy wojskowej może mieć na widoku jedynie cele obronne oraz cel utrzymania pokoju i bezpieczeństwa. Będzie ono pozostawać w całkowitej zgodzie z literą i duchem Karty Narodów Zjed-

noczonych. Agencja Reutera podkreśla, że w kwestii współpracy wojskowej krajów półkuli zachodniej wymieniana jest Kanada, która nie jest ani członkiem unii amerykańskiej, ani sygnatariuszem układu Chaultepec.

Kanada wobec planów współpracy wojskowej krajów półkuli zachodniej

LONDYN (PAP). — W depeszy z Ottawy agencja Reutera podaje komentarz kanadyjskich kół miarodajnych, że projekt ustawy prezydenta Trumana o współpracy wojskowej z Kanadą i państwami Ameryki Łacińskiej nie wpłynie na zmianę jakiegokolwiek zabezpieczenia Kanady na okres pokojowy. Współpraca obronna nie musiałaby obejmować bezpośrednich kontaktów z państwami Ameryki Łacińskiej. Kanada tradycyjnie powstrzymuje się od zaciągnięcia zobowiązań wojskowych w krajach zachodniej poza Stanami Zjednoczonymi. Nie posiada ona przedstawicieli wojskowych w krajach Ameryki Łacińskiej za wyjątkiem Meksyku.

Prezydent Truman przewodniczy na posiedzeniu rady ministrów (Foto USIS)

Dworzec kolejowy wyleciał w powietrze

LONDYN (BBC, obsł. wł.). — Czterech zamaskowanych ludzi dokonało zuchwałego zamachu na dworzec kolejowy w odległości 40 km od Jerozolimy. Wyszli oni z pociągu przybywającego na dworzec, podłożyli ładunek wybuchowy pod budynek dworca, a następnie wskoczyli do pociągu, który właśnie ruszał. W kilka minut później nastąpiła eksplozja. Liczba ofiar nie jest jeszcze znana. Straty znaczne.

Zamach stanu w Nikaragui

WASZYNGTON (PAP). — Do departamentu stanu nadeszły wiadomości, że gen. Anastasio Somoza opanował stolicę Nikaragui — Managuę. Wojsko obstarwiło pałac prezydenta. Gen. Somoza wybrany w r. 1936 na stanowisko prezydenta Nikaragui chce obecnie przy pomocy części armii obalić swego następcę dra Leonarda Aguello, który 1 maja wybrany został prezydentem. Jak się dowiaduje ambasada amerykańska w Managui, dr Aguello znajduje się w swym pałacu obleganym przez wojsko.

„Karty na stół”

LONDYN (PAP) — Na konferencji Partii Pracy w Margate poseł Zilliacus wniósł na porządek obrad sprawę opublikowania broszury p. t. „Karty na stół”. — Mówca podkreślił z całą stanowczością, że ustalenie polityki zagranicznej należy do całej partii, natomiast władze partyjne mają ją jedynie wykonywać. „Tymczasem — powiedział Zilliacus — jak mi wiadomo, broszura „Karty na stół” przed jej opublikowaniem nie została przedłożona do aprobaty ani władzom partyjnym ani partyjnej komisji do spraw międzynarodowych, ani też partyjnej podkomisji do spraw polityki zagranicznej. Niemniej jednak w Transport House (siedziba komitetu wykonawczego Partii Pracy) oświadczone, że broszura ta daje oficjalny punkt widzenia partii”. Analizując tę publikację, Zilliacus stwierdził, że stoi ona w sprzeczności z Kartą Narodów Zjednoczonych i z zasadami Partii Pracy, ponieważ nawołuje do stworzenia wspólnego frontu Wielkiej Brytanii i

Stanów Zjednoczonych. „Propagowanie użycia siły przy rozwiązywaniu zagadnień międzynarodowych — powiedział Zilliacus — zamiast stosowania pokojowych rokowań, do których Partia Pracy zobowiązała się w czasie kampanii przedwyborczej, godzi bezpośrednio w interesy świata pracy. W broszurze tej autorzy popierają doktrynę Trumana, przez co zwalczają socjalizm w Europie, przeciwko któremu doktryna Trumana jest bezpośrednio skierowana. Broszura „Karty na stół” nie służy interesom Partii Pracy, ani też nie popiera ONZ. Jest ona wykładnikiem polityki „krypto-fultonowsko-churchillowskiej”. Jeśli odwrócimy karty wyłożone na stół, to zobaczymy na ich odwrotnej stronie narodowe barwy amerykańskie, opatrzone pieczęcią brytyjskiego Foreign Office”. — W zakończeniu Zilliacus zażądał wyjaśnienia, kto jest autorem broszury oraz z czyjego upoważnienia została ona wydana.

W tym samym duchu przemówił poseł Crossmann.

Odpowiedzi na zarzuty Crossmanna i Zilliacusa udzielił minister skarbu Dalton, który oświadczył, że broszura p. t. „Karty na stół” nie przedstawia programu opartego na uchwałach komitetu wykonawczego Partii Pracy, lecz — jak wiele innych wydawnictw, zawiera materiał informacyjny, mający na celu wyjaśnić stosowaną obecnie politykę. Oficjalny pogląd wydziału wykonawczego na politykę międzynarodową zostanie przedstawiony później.

LONDYN (PAP) — „Evening Standard” podaje, że według oświadczenia Denisa Healey, autora broszury p. t. „Karty na stół”, broszura ta została przez niego napisana według wskazówek, otrzymanych od ministra Bevina. Rzecznik brytyjskiego ministerstwa spraw zagranicznych zaprzeczył wiadomościom, jakoby Foreign Office miał cokolwiek wspólnego z publikacją broszury p. t. „Karty na stół”.

LONDYN (PAP). — Jak donosi agencja Reutera, premier Attlee wygłosił na zjeździe Partii Pracy przemówienie, w którym wyraził zaufanie dla polityki ministra spraw zagranicznych Bevina i jego współpracowników. Premier Attlee podkreślił, że Wielka Brytania prowadzi politykę popierającą Organizację Narodów Zjednoczonych i oświadczył, — że odpiera stanowczo oskarżenia „pewnych osób”, które zarzucają rządowi, że jest zależny od obcego mocarstwa. Rząd Partii Pracy — oświadczył Attlee — nie znajduje się w zależności od żadnego mocarstwa i dąży do współpracy ze wszystkim państwami. Następnie premier oświadczył, że rząd w swej polityce wobec dominiów i kolonii dąży do zapewnienia autonomii i wyższego poziomu gospodarczego wszystkich części imperium. Rząd stara się popierać rozwój gospodarczy świata w interesie wszystkich narodów. Przechodząc do polityki wewnętrznej premier stwierdził, że parlament obecny jest dopiero w połowie swej kadencji. Rząd

Partii Pracy ma zamiar zrealizować swój program. Jednakże program ten jest tylko częścią, całego witego planu, który Partia Pracy ma zamiar zrealizować z pomocą narodu brytyjskiego. Czy plan ten może być zrealizowany? Rząd może wydawać ustawy i kierować administracją, ale wykonanie planu nie zależy jedynie od rządu, — zależy ono od współpracy całego narodu.

Rząd Partii Pracy powziął już szereg postanowień w sprawie słusniejszego podziału dochodu narodowego. Obecnie chodzi o zwiększenie samego dochodu i majątku narodowego. Ważne gałęzie produkcji zostały znacjonalizowane i znajdują się pod kontrolą rządu. Kontrola rozdziału pewnych produktów będzie trwała tak długo, jak długo będzie brak produktów. Rząd Partii Pracy opracował pewien plan w dziedzinie produkcji rolnej. Plan ten został zaaprobowany nie tylko przez sfery rolnicze, ale również przez pracowników przemysłu. Przemówienie premiera Attlee zostało powitane gorącymi oklaskami przez zebranych.

Polsko-ugosłowiańska współpraca

WARSZAWA (PAP) — W związku z zawarciem układu o współpracy gospodarczej i wymianie dóbr między Rzeczpospolitą Polską i Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii przewodniczący delegacji ekonomicznej minister Hebrang złożył wobec przedstawicieli Polskiej Agencji Prasowej oświadczenie, w którym podkreślił, że podpisana w Warszawie umowa o współpracy gospodarczej i wymianie dóbr, jest na drodze do wzmocnienia przyjaznych stosunków, łączących Jugosławię z Polską.

„Braterskie stosunki — mówił minister Hebrang — jakie zrodziły się w czasie wspólnej walki przeciw faszystowskiemu zaborcom, kontynuujemy i rozszerzamy w toku pracy powojennej. Umowa o przyjaźni i wzajemnej pomocy,

Przybycie polskiej delegacji handlowej do Moskwy

MOSKWA (obsł. wł.), 27. 5. — Do Moskwy przybyła polska delegacja handlowa na czele z wiceministrem Ludwikiem Grossfeldem. Na lotnisku powitali przybyłych przedstawiciele radzieckiego handlu zagranicznego i wewnętrznego oraz członkowie ambasady polskiej. Delegacji polskiej towarzyszył przedstawiciel handlowy ZSRR w Warszawie Łysakow. Rozmowy, jakie delegacja przeprowadzi w Moskwie, będą dotyczyły zawarcia pełnego układu handlowego na 1 rok. — Dotychczas obowiązujący układ prowizoryczny, zawarty w kwietniu b. r. na okres 3-miesięczny, unieważnia dnia 30 czerwca.

55-ta rocznica urodzin Marsz. Tito

BELGRAD (PAP). — W niedzielę 25 maja odbyły się w Jugosławii uroczystości w związku z 55 rocznicą urodzin marszałka Tito. Zarząd miejski Belgradu ofiarował marszałkowi honorowe obywatelstwo i nazwał jego imieniem jedną z głównych ulic oraz plac w Belgradzie. Wśród wielu telegramów gratulacyjnych otrzymanych przez marszałka Tito, znajdują się również życzenia złożone przez marszałka Żymierskiego. Marszałek Żymierski w imieniu Rządu Polskiego, życzy marszałkowi Tito, aby pod jego dowództwem armia jugosłowiańska doszła do największego rozkwitu. Życzenia złożyli marszałkowi Tito również przedstawiciele korpusu dyplomatycznego akredytowanego w Belgradzie z ambasadorem R. P. Janem Karolem Wendem, jako dziekanem, na czele. Kulminacyjnym punktem uroczystości było przybycie do Belgradu 15 stau-

sportowców, którzy przebyli przez sztafete wzięły udział liczne rzesze

sztafete wzięły udział liczne rzesze sportowców, którzy przebyli przez sztafete około 18.000 km.

